

[Brøndlund Nielsen]

Den slags tåbelige bestemmelser – hvis det er rigtigt, at de findes – må man sige er forkerte, hvis sundhedsforholdene i øvrigt er i orden. Der har nok været mange hyggelige hjem under de lave lofter.

Jeg vil sige om bemærkningerne til forslaget – ministeren har jo været noget inde på dem – at det nok er en rigelig forenklet karakteristik, man giver af disse personer, der arbejder ved institutionerne og er medlemmer af BUPL. Jeg mener ikke, at de meget kategoriske bemærkninger, som fremskridtspartiet her har, gælder alle, der arbejder de steder. Der er bestemt også fornuftige folk i de cirkler.

Men vi vil som sagt gerne være med til at se på problemet. Vi har allerede et forslag til behandling, der peger i samme retning, og jeg venter, at vi kommer til at arbejde med det i udvalget.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Man kan jo sige om dette lovforslag, at der er absolut ikke nogen tvivl om lovteksten. Man foreslår at slette § 63 i bistandsloven. Det er den paragraf, der angår den private, kommunale dagpleje.

Jeg kan ikke se nogen som helst grund til, at vi skulle afskaffe vore institutioner. Jeg mener, at den private dagpleje er et alternativ på visse punkter, men jeg må sætte et meget stort spørgsmålstegn ved afskaffelsen af dagplejetilsynet. Fremskridtspartiet tillader sig at sige, at mødre igennem århundreder har kunnet passe deres egne børn, og så skulle der også være en rimelig mulighed for, at de kunne føre tilsyn med mere end det antal børn, der er nævnt i bistandsloven. Nu er menneskene ikke så gode, som de burde være, og jeg finder det helt naturligt, at der føres tilsyn. Det er trods alt først og fremmest børnenes tarv, der skal varetages, og det gælder således, at børnene skal leve under rimelige forhold og vilkår.

Det konservative folkeparti kan ikke medvirke til dette lovforslag. Det konservative folkeparti har allerede i oktober måned fremsat et forslag her i tinget, som går ud på at give kommunerne valgfrihed imellem privat dagpleje og institutioner, hvor disse ikke måtte findes, og jeg vil anbefale forslagsstillerne at stemme for dette forslag, når vi for-

håbentlig inden ret længe får det til anden og tredje behandling her i tinget.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det er vel nok det mest usmagelige forslag, jeg nogen sinde har skullet sige noget om her. Intentionerne i det kan man altid diskutere, men bemærkningerne er under al kritik. Det drejer sig jo ikke om privat dagpleje kontra institutioner. Det drejer sig om at spare, det er vel egentlig det, der er det grundlæggende synspunkt, og så bærer forslaget i allerhøjeste grad præg af manglende praktisk erfaring, for det kan man ikke have, når man fremsætter sådan et forslag.

Hvorfor har vi den § 63, der er talt om i dag? Det er, fordi man, før vi fik den, havde nogle meget triste sager, som nogle gange måtte overdrages til det, der dengang kaldtes for børneværnet. Når man kom ud for at besøge dagplejemoderen, så tog det uendelig lang tid, før hun lukkede op, når man havde ringet på, og når man så kom ind, måtte man først lytte sig til, om der var børn bag dørene, det var der nogle gange, og i kommodeskufferne lå de også, for der var mere tale om opbevaring end om nogen som helst form for pasning eller pleje. At tallet er sat til 5 børn, er ganske enkelt, fordi det er, hvad man mener de kan overkomme.

Skulle man så endelig tro, at dette her havde en chance for at komme igennem, hvor skulle man så skaffe dagplejemødre fra? Vi kan i forvejen ikke få kvalificerede dagplejemødre, og jeg vil lægge vægt på »kvalificerede«, for det skal de være. For at hjælpe dem til yderligere at blive kvalificerede giver vi dem kurser, for det er absolut nødvendigt. Vi supplerer også deres almindelige bohaver med senge, stole, legetøj og ting og sager, hvad der nu skal til, og vi ser også efter, at der er den plads, der skal være, og ordentlige toiletforhold osv., for det skal ikke være sådan, at det er en andenrangs pasning at have sit barn i privat dagpleje. Det skal være et supplement til daginstitutionerne, hvor der er behov for det, og det kan der være. Hvis et barn f. eks. i en periode ikke kan tage at være i det meget store miljø, så kan man sætte det i dagpleje.

Jeg kan egentlig ikke sige mere om forslaget, men jeg synes, det er ualmindelig dårligt.